

29 oktober 2023 (30ste zondag door het jaar)

Dries Ghesquiere o.p.

Lieve mensen,

Hoe kunnen wij van elkaar houden? Hoe kunnen wij van God houden? Telkens weer beginnen wij onze vraag over de liefde met de vraag: HOE. Is er dan geen enkel houvast meer? Jawel, dat heeft Jezus ons wanneer Hij zegt: 'Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel en geheel uw verstand. Dit is het voornaamste en eerste gebod. Tweede is daarmee gelijkwaardig: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.' Dat is niet zomaar een gebod, nee, dat is de kern van ons geloof. Misschien denken we daarbij spontaan: 'Ik doe dat niet slecht. Ik bedrijf geen misdaden, ik maak geen vuile fouten, ik word niet vervolgd en ook niet gestraft. Ik ben dus echt goed bezig, want ik doe geen slechte dingen.' Maar eigenlijk moeten we ons afvragen: Doe ik wel goede dingen?

Dingen die dus gedekt worden door dat ene gebod van Jezus, met liefde als houvast. De grondtaal van de Bijbel is de liefde! Ja, ik hou van God. God omarmen is moeilijk, Hem zomaar in de ogen kijken is ook moeilijk. Daarom is die tweede regel zo belangrijk. Bemin God boven alles ... en je naaste als jezelf. Zó kun je laten zien dat je God bemint ... door van je medemens te houden! Natuurlijk houd ik van God, dat is niet eens zo moeilijk. En natuurlijk houd ik van mezelf. Misschien houden we te veel van onszelf.

Wij denken ook dikwijls dat we onszelf beter vinden dan de anderen. We vergeten ons af te vragen of we niet meer gebreken en tekortkomingen hebben dan we willen toegeven. De eerste lezing maakte

dat duidelijk. God zal blij met je zijn, wanneer je liefde concreet is, wanneer je de vreemdeling een plaats geeft en opkomt voor de zwakken, wanneer je eerlijk bent en hulp biedt aan wie in nood is, wanneer je hart luider spreekt dan je zakelijk inzicht.

Wie zo uit liefde omziet naar een ander, geeft God een geweldig cadeau. Begin oktober was ik in Lourdes voor de Rozenkransbedevaart. (georganiseerd door de Franse Dominicanen).

Wat in Lourdes heel duidelijk te merken was is dat de liefde uit het hart van de mensen zo vanzelfsprekend was. Bij zoveel jongeren die veel zieke en oudere mensen hielpen om hun rolstoel vooruit te duwen en om dan ook heel intens aanwezig te kunnen zijn tijdens de eucharistieviering. Zoveel mensen bijeen, zieken en gezonden als één familie. Fantastisch! Zó kun je God omarmen en in de ogen zien! Dát is de Bijbel vertalen in gewone taal, in de taal van je hart, van je handen, van je woorden. Dat je kan laten kiezen om tegen de stroom in te gaan, om andere waarden te stellen, om God aan het woord te laten in je eigen leven.

Hier moet ik spontaan denken aan het evangelie van mijn eremis “de barmhartige Samaritaan”. Een priester en een leviet ziet een gekwetste man op de grond – ze kijken ernaar en ze gaan voorbij – dit verhaal is ons heel goed bekend. Een andere man komt voorbij, een Samaritaan, die de mensen van toen zien als iemand die niets waard is en juist die man helpt de gekwetste, het is bijna de omgekeerde wereld.

Ik wil enkel duidelijk maken dat van je naaste houden niet altijd zo vanzelfsprekend is, want als het dat wél was, zouden racisme en vreemdelingenhaat niet bestaan, en zou er geen wantrouwen zijn tegenover anderskleurigen, andersdenkenden en anders geaarden.” Lieve mensen, Jezus geeft aan ons allen het “Onze Vader” en wat bidden wij: ‘Uw Rijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.’ We vragen dus dat Gods Rijk van liefde, vrede en gerechtigheid over de aarde zou komen, want dat is zijn wil. Maar doen we daar iets voor? Zetten we ons echt in voor dat Rijk van liefde, vrede en gerechtigheid voor iedereen?

En zijn we er ons van bewust dat we onze liefde tot God niet kunnen scheiden van onze verhouding met onze medemensen?

Dat we dus niet van God kunnen houden als we niet van onze medemensen houden, want allen zijn we zijn kinderen, allen zijn we broers en zussen. Is onze liefde voor God en onze naasten sterk genoeg om ook goede dingen te doen? Om aandacht te hebben voor onze medemensen.

Om ze een warm hart toe te dragen. Om echt gelovige mensen te zijn die ons best doen om te leven naar dat ene gebod van Jezus.

Laten we dat maar altijd opnieuw proberen. Amen.